

מסכת תרומות

פרק ה

א. סאה תרומה טמאה שנפלה לפחות ממאה חליו, או למעשר ראשון, או למעשר שני, או להקדש, בין טמאין בין טהורים, ירקבו. אם טהורה היתה אותה הסאה, ימכרו לפהגים בדמי תרומה, חוץ מדמי אותה סאה. ואם למעשר ראשון נפלה, יקרא שם לתרומת מעשר. ואם למעשר שני או להקדש נפלה, הרי אלו יפדו. ואם טמאים היו אותן חליו, יאכלו נקודים או קליות, או ילושו במי פרות, או יתחלקו לעסות, כדי שלא יהא במקום אחד כביצה:

ב. סאה תרומה טמאה שנפלה לתוך מאה חליו טהורין, רבי אליעזר אומר, תרום ותשרף, שאני אומר, סאה שנפלה היא סאה שעלתה. וחכמים אומרים, תעלה ותאכל נקודים או קליות, או תלוש במי פרות, או תתחלק לעסות, כדי שלא יהא במקום אחד כביצה:

ג. סָאָה תְּרוּמָה טְהוּרָה שֶׁנִּפְלָה לְמֵאָה חֲלִין טְמֵאִין, תַּעֲלֶה וְתֹאכַל בְּקוּדִים אוֹ קָלִיּוֹת, אוֹ תִלּוּשׁ בְּמֵי יָרוֹת, אוֹ תִתְחַלֵּק לְעִסּוֹת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה בַּמָּקוֹם אֶחָד כְּפִיצָה:

ד. סָאָה תְּרוּמָה טְמֵאָה שֶׁנִּפְלָה לְמֵאָה סָאָה תְּרוּמָה טְהוּרָה, בֵּית שְׁמַאי אוֹסְרִים, וּבֵית הֵלֵל מְתִירִין. אָמְרוּ בֵּית הֵלֵל לְבֵית שְׁמַאי, הוֹאִיל וְטְהוּרָה אֲסוּרָה לְזָרִים וְטְמֵאָה אֲסוּרָה לְכֹהֲנִים, מֶה טְהוּרָה עוֹלָה, אִף טְמֵאָה תַעֲלֶה. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שְׁמַאי, לֹא, אִם הֵעֵלוּ הַחֲלִין הַחֲלִין הַמְתִּירִין לְזָרִים אֶת הַטְּהוּרָה, תַּעֲלֶה תְּרוּמָה הַתְּמוּרָה הָאֲסוּרָה לְזָרִים אֶת הַטְּמֵאָה. לְאַחַר שֶׁהוֹדּוּ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, יִתְרוֹם וְתִשָּׁרֵף. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֶבְדָּה בְּמַעֲוִטָּה:

ה. סָאָה תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלָה לְמֵאָה, הַגְּבִיָּה וְנִפְלָה לְמָקוֹם אֲחֵר, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מְדַמְעַת כְּתְּרוּמָה וְדָאִי. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵינָה מְדַמְעַת אֶלָּא לְפִי חֲשָׁבוֹן:

ו. סָאָה תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלָה לְפָחוֹת מִמֵּאָה וְנִדְמָעוּ, וְנִפְלָה מִן הַמְדַמְעָה לְמָקוֹם אֲחֵר, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מְדַמְעַת כְּתְּרוּמָה וְדָאִי. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין הַמְדַמְעָה מְדַמְעָה אֶלָּא לְפִי חֲשָׁבוֹן, וְאֵין הַמְחַמֵּץ מְחַמֵּץ אֶלָּא לְפִי חֲשָׁבוֹן, וְאֵין הַמִּים שְׂאוּבִים פּוֹסְלִים אֶת הַמִּקְוָה אֶלָּא לְפִי חֲשָׁבוֹן:

ז. סָאָה תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלָה לִמָּאָה, הַגְּבִיָּה וְנִפְלָה אַחֲרֵת, הַגְּבִיָּה וְנִפְלָה אַחֲרֵת, הָרִי זֶה מִתְּרֵת, עַד שֶׁתִּרְבֶּה תְּרוּמָה עַל הַחֲלִין:

ח. סָאָה תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלָה לִמָּאָה, וְלֹא הִסְפִּיק לְהַגְבִּיָּה עַד שֶׁנִּפְלָה אַחֲרֵת, הָרִי זֶה אֲסוּרָה. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מֵתִיר:

ט. סָאָה תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלָה לִמָּאָה, וְטָחֲנָן וּפָחַתָּהּ, כְּנִשְׁם שֶׁפָּחַתָּהּ הַחֲלִין, כֹּךְ פָּחַתָּהּ הַתְּרוּמָה, וּמִתֵּר. סָאָה תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלָה לְפָחוֹת מִמָּאָה, וְטָחֲנָן וְהוֹתִירוֹ, כְּנִשְׁם שֶׁהוֹתִירוֹ הַחֲלִין, כֹּךְ הוֹתִירָהּ הַתְּרוּמָה, וְאֲסוּר. אִם יָדוּעַ שֶׁהַחֲטִים שֶׁל חֲלִין יָפוֹת מִשְׁלַת תְּרוּמָה, מִתֵּר. סָאָה תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלָה לְפָחוֹת מִמָּאָה, וְאַחֲרַיִם כֹּן נִפְלוּ שָׁם חֲלִין, אִם שׁוֹיֵג, מִתֵּר, וְאִם מִזִּיד, אֲסוּר: